

Vacances per Créixer! Casals per a infants en situació de risc social. Estiu 2015

S'apropa l'estiu, quan les colònies, campaments, casals i rutes inunden cada un dels racons del nostre país.

Des de la Fundació Verge Blanca, volem respondre a les necessitats educatives de lleure dels sectors més afectats per la crisi econòmica. Als infants i adolescents, un context de pobresa com el que vivim els pot afectar negativament en el seu desenvolupament, i molts cops de manera irreversible.

Per això, aquest estiu 2015, tornarem a engegar el projecte «Vacances

per Créixer», que té com a objectiu la realització d'uns casals d'estiu a la ciutat de Lleida per als infants i joves menys afavorits. Volem que aquests infants puguin gaudir d'un temps de lleure de qualitat i econòmicament accessible, creant per a ells un ambient càlid, acollidor i segur, en que se sentin estimats, respectats i confiats. Oferirem servei de menjador, donat que un 70% de les famílies en situació de risc no poden garantir una alimentació saludable.

El teu ajut és imprescindible per a que molts infants tinguin accés a una educació i a una vida més digna. El teu donatiu el pots fer mitjançant un ingrés bancari a un dels següents números de compte, indicant el teu nom:

BBVA: 0182-5938-96-0011508907

La Caixa: 2100-0508-06-02-00050789

Formació de la Pastoral de la Salut

El doctor Joan Viñas va delectar, el passat 28 de maig, al voluntariat de Pastoral de la Salut de Lleida i a quantes persones van anar a l'Acadèmia Mariana amb una xerrada titulada «Atenció als malalts i saviesa del cor». L'acte va estar organitzat per la Delegació de Pastoral de la Salut de Lleida.

El doctor Viñas va començar la conferència definint la paraula saviesa i a triar les paraules del papa Francesc a

la carta de la Jornada Mundial del Malalt 2015. «Assaborir i gaudir de la veritat», va dir, per la qual cosa «necessitem silenci interior i conrear la nostra espiritualitat com a compromís de viure coherentment». «Sempre que s'està amb un malalt es guanya temps, no es perd», va dir. «És un temps sa, on se serveix, s'està, s'és solidari sense jutjar i, sobretot, d'on un surt de si mateix per oferir-se al germà.»

AJUDANT A VIURE

Preparant l'Any de la Misericòrdia

Amb motiu dels 50 anys de la cloenda del Concili Vaticà II, el papa Francesc ha anunciat un Any Sant o Jubileu extraordinari sobre la misericòrdia. Continua essent actual el que sobre aquest mateix tema diu el seu document programàtic sobre *La Joia de l'Evangelí*: «Déu no es cansa mai de perdonar, som nosaltres els que ens cansem d'acudir a la seva misericòrdia» (EvG, 3). Per això cal que l'Església i cada cristià mantinguin viu «un desig inesgotable d'oferir misericòrdia, fruit d'haver experimentat la infinita misericòrdia del Pare i la seva força difusiva» (n. 24). El Papa ens proposa «primerejar, involucrar-se, acompanyar, fructificar i festejar» el missatge de l'Evangelí, per escampar aquesta bona notícia.

Conscient d'això, «l'Església ha de ser el lloc de la misericòrdia gratuïta, on tothom pugui sentir-se acollit, estimat, perdonat i encoratjat a viure segons l'Evangelí» (n. 114); i on es valorin les petites passes, agraint-les com a do gratuït de Déu: «Una petita passa, enmig de grans límits humans, pot ser més agradable a Déu que la vida exteriorment correcta de qui transcorre els seus dies sense enfrontar importants dificultats...» (n. 44).

El Papa demana que l'acció evangelitzadora procuri mantenir ben visible la identitat cristiana: «l'abraçada baptismal que el Pare ens va donar de petits ens fa anhelar, com a fills pròdigs —i predilectes en Maria—, l'altra abraçada, la del Pare misericordiós que ens espera en la glòria. La dura però bella tasca del que predica l'Evangelí és fer que el nostre poble se senti com enmig d'aquestes dues abraçades» (n. 144).

És aquí on, com una resposta a la misericòrdia que Déu ha tingut amb nosaltres, s'ha de situar l'absoluta prioritat de «sortir de si» cap als germans, particularment els més necessitats: «L'Església, guiada per l'Evangelí de la misericòrdia i per l'amor a l'home, escolta el clam per la justícia i vol respondre a ell amb totes les seves forces» (n. 188). La Bíblia «convida amb molta contundència a l'amor fratern, al servei humil i generós, a la justícia, a la misericòrdia amb el pobre» (n. 194). Sobretot, cal tenir present que Jesús es va identificar amb els més febles: «Tenia fam, i em donareu menjar», i va ensenyar que la misericòrdia envers ells és la clau del cel (cf. Mt 25,35s)» (n. 197).

En continuïtat amb els seus predecessors, Francesc insisteix: «L'opció pels pobres és per a l'Església una categoria teològica abans que cultural, sociològica, política o filosòfica. Déu els atorga «la seva primera misericòrdia»» (cfr. Joan Pau II, Homilia a Santo Domingo, 1984). I afegeix: «Aquesta preferència divina té conseqüències en la vida de fe de tots els cristians, cridats a tenir els mateixos sentiments de Jesucrist» (EvG n. 198).

Avui, a les portes de la Solemnitat de Sant Pere Apòstol, preguem intensament pel seu Successor i Bisbe de Roma: que el Senyor ens atorgui a ell i a nosaltres donar clarament testimoniatge de misericòrdia, de comunió, de servei, de fe viva i generosa, de justícia i d'amor als pobres, perquè l'alegria de l'Evangelí s'escampi arreu del món i cap perifèria es privi de la seva llum.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

JOAN-ANDREU ROCHA

Signis a Catalunya

L'Associació Catòlica Mundial per a la Comunicació Signis va néixer l'any 2001. Opera a 140 països i és molt activa en diversos àmbits de la comunicació. Recentment s'ha creat a casa nostra per «associar els comunicadors cristians catalans de cara a realitzar diverses activitats de caire formatiu i que afavoreixin la comunicació cristiana».

Joan-Andreu Rocha, president de Signis Catalunya, és especialista en mitjans de comunicació i religions.

Quin treball feu a Signis?

Signis opera com una xarxa de professionals cristians de la ràdio, la TV, el cinema, el periodisme, les noves tecnologies i l'educació. Primerament, cerquem el coneixement i el suport mutus, com a professionals de la comunicació; i fem activitats per fomentar els valors de la comunicació promoguts per l'Evangeli, tant a nivell personal com institucional.

Què aporta la comunicació catòlica a la societat?

La comunicació catòlica, com la cristiana en general, promou sobretot la comunió i l'acció en favor de la pau i la justícia. Té un caràcter ecumènic i interreligiós, ja que reconeix tots els esforços en aquest sentit. Molts professionals cristians de la comunicació al nostre país ja treballen amb aquest esperit, però el fet d'estar associats facilita l'organització d'iniciatives amb un impacte més significatiu.

Quants sou i què fareu?

Som un centenar de membres. A banda d'establir la xarxa de col·laboració, estem organitzant diverses activitats formatives relacionades amb la pràctica del periodisme sobre temàtica religiosa, la col·laboració amb l'organització de la Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya i la producció de material didàctic sobre comunicació i religió.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels alcohòlics

Déu i Senyor meu: concedeix als alcohòlics uns ulls capaços de veure el mal que fa la beguda.

Desperta'ls, de manera que puguin adonar-se de la destrucció que es causen a ells mateixos i a les seves famílies, a la seva llar i a la seva feina.

Fes-los sobris, oh Senyor, i que puguin veure que el teu amor i la teva compassió donen una joia més gran i una vida més rica que la que pugui donar qualsevol beguda.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

La joven con parálisis cerebral

Se llamaba Montserrat. Era una joven enferma de parálisis cerebral. Muy inteligente. Tenía unos 24 años. Estaba en una casa de colonias de verano. Durante la misa del último día y en el momento de la plegaria de los fieles, «ella **daba gracias** a su **madre**, que **estaba en el cielo**, por **estar... como estaba**, y de **ser... como era**».

De todo cuanto decía no se le entendía casi nada. El monitor, que tenía el micro, traducía las palabras imperceptibles y casi indescifrables de la joven con parálisis cerebral.

El filósofo alemán Hermann Hesse, Premio Nobel de Literatura, escribía:

—«Los hombres que amaron o que se ofrecieron a sí mismos en sacrificio, han sobrevivido a los tiempos y lugares.

—»Las palabras de **Jesús** han alcanzado, empujado, ayudado, a través de dos mil años; su **presencia y ayuda... continúan** —para quienes sufren, están enfermos, lloran, viven inmersos en el dolor, la incomprensión, la soledad— y es **Jesús** quien les ha despertado y abierto los ojos de sus almas para bien de sus **vidas**.»

No olvidemos que los hechos de la vida y de la muerte de **Jesús** son para ofrecernos **ayuda y sentido** a la **vida**, al **dolor**, a la **muerte**.

Nuestras **deficiencias, enfermedades reales y nuestra confianza** muestran la **realidad de millones de personas**, que en el **decurso** de los **siglos**, han seguido la **creencia**, que nosotros **mantenemos**, en el **amor indefectible** (que no puede faltar o dejar de ser, necesario) de **Jesús**.

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Señor, buscamos tu rostro

En Turín, en el marco del segundo centenario del nacimiento de san Juan Bosco, el Papa venera la Sábana Santa y desea que nos ayude a encontrar en Jesucristo el rostro misericordioso de Dios y a reconocerlo en los rostros de los hermanos, especialmente de los que sufren.

El hombre de la Sábana Santa nos invita a contemplar a Jesús de Nazaret y, misteriosamente, con sus ojos cerrados, nos mira y en el silencio nos habla, afirma Francisco. Nos muestra «el Amor más grande».

En el Calvario contemplamos el sufrimiento hecho amor. Este rostro nos lleva a contemplarlo en los rostros sufrientes de los hermanos. La paz y majestad del hombre torturado de la Sábana Santa nos invitan: «Ten confianza, no pierdas la esperanza; la fuerza del amor de Dios, la fuerza del Resucitado, todo lo vence».

Como san Francisco de Asís ante el «Crucifijo de San Damián», oramos: «Sumo, glorioso Dios, ilumina las tinieblas de mi corazón y dame fe recta, esperanza cierta y caridad perfecta, sentido y conocimiento, Señor, para que cumpla tu santo y verdadero mandamiento.»

Mirar y ser mirados por el Señor. Dar una respuesta incondicional de amor a Dios. Ser transparencia de la misericordia y del amor de Dios.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

29. ■ Dilluns (litúrgia hores: 1a setm.) [Ac 12,1-11 / SI 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Qufes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I). Santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. ■ Dimarts [Gn 19,15-29 / SI 25 / Mt 8,23-27]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, vg.

1. ■ Dimecres [Gn 21,5.8-20 / SI 33 / Mt 8,28-34]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dijous [Gn 22,1-19 / SI 114 / Mt 9,1-8]. Sants Procés i Martinià, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Mau noir i Antoni Balducci, prev. jesuïtes i mrs.

3. ■ Divendres [Ef 2,19-22 / SI 116 / Jn 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI). Sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683). Beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Dissabte [Gn 27,1-5.15-29 / SI 134 / Mt 9,14-17]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I. Sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ † Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 2,2-5 / SI 122 / 2Co 12,7-10 / Mc 6,1-16]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B). Sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat. Santa Filomena, vg.

DIUMENGE XIII DE DURANT L'ANY

▮ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 1,13-15; 2,23-24)

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

▮ Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

Amb quin goig us exalço, Senyor. / M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, / i no heu permès que se n'alegrin els enemics. / Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts. / Quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat a la vida. R.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor, tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia. R.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi, / ajudeu-me, Senyor. / Heu mudat en joia les meves penes, / Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. R.

▮ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 8,7.9.13-15)

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compensi el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Esclusura: «Ni als qui n'havien recollit molt, els en sobrava, ni als qui n'havien recollit poc, els en faltava.»

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 5,21-43) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu, se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: «La meva filla s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori». Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent.

Arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: «La teva filla és morta. ¿Què en trauràs d'amoïnar el mestre?». Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por». I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a la casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar. Ell entra a casa i els diu: «¿Què són aquest aldarull i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm». Ells se'n reien, però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyaven, entra a l'habitació, li dóna la mà i li diu: «Talitha, cum», que vol dir: «Noia, aixeca't». A l'instant la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar. Ells no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjar a la noia.

▮ Lectura del llibre de la Sabiduría (Sb 1,13-15; 2,23-24)

Dios no hizo la muerte ni goza destruyendo los vivientes. Todo lo creó para que subsistiera; las criaturas del mundo son saludables: no hay en ellas veneno de muerte, ni el abismo impera en la tierra. Porque la justicia es inmortal. Dios creó al hombre para la inmortalidad y lo hizo a imagen de su propio ser; pero la muerte entró en el mundo por la envidia del diablo; y los de su partido pasarán por ella.

▮ Salmo responsorial (29)

R. *Te ensaltaré, Señor, porque me has librado.*

Te ensaltaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa. R.

Tañed para el Señor, fieles suyos, / dad gracias a su nombre santo; / su cólera dura un instante; / su bondad, de por vida; / al atardecer nos visita el llanto; / por la mañana, el júbilo. R.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; / Señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. / Señor, Dios mío, te daré gracias por siempre. R.

▮ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 8,7.9.13-15)

Hermanos:

Ya que sobresalís en todo: en la fe, en la palabra, en el conocimiento, en el empeño y en el cariño que nos tenéis, distinguíos también ahora por vuestra generosidad. Porque ya sabéis lo generoso que fue nuestro Señor Jesucristo: siendo rico, se hizo pobre por vosotros para enriqueceros con su pobreza. Pues no se trata de aliviar a otros, pasando vosotros estrecheces; se trata de igualar. En el momento actual, vuestra abundancia remedia la falta que ellos tienen; y un día, la abundancia de ellos remediará vuestra falta; así habrá igualdad. Es lo que dice la Escritura: «Al que recogía mucho no le sobraba; y al que recogía poco no le faltaba.»

▮ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 5,21-43) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús atravesó de nuevo en barca a la otra orilla, se le reunió mucha gente a su alrededor, y se quedó junto al lago. Se acercó un jefe de la sinagoga, que se llamaba Jairo, y, al verlo, se echó a sus pies, rogándole con insistencia: «Mi niña está en las últimas; ven, pon las manos sobre ella, para que se cure y viva.» Jesús se fue con él, acompañado de mucha gente.

Llegaron de casa del jefe de la sinagoga para decirle: «Tu hija se ha muerto. ¿Para qué molestar más al maestro?» Jesús alcanzó a oír lo que hablaban y le dijo al jefe de la sinagoga: «No temas; basta que tengas fe.» No permitió que lo acompañara nadie, más que Pedro, Santiago y Juan, el hermano de Santiago. Llegaron a casa del jefe de la sinagoga y encontró el alboroto de los que lloraban y se lamentaban a gritos. Entró y les dijo: «¿Qué estrépito y qué lloros son éstos? La niña no está muerta, está dormida.» Se reían de él. Pero él los echó fuera a todos y, con el padre y la madre de la niña y sus acompañantes, entró donde estaba la niña, la cogió de la mano y dijo: «Talitha qumi» (que significa: «Contigo hablo, niña, levántate»). La niña se puso en pie inmediatamente y echó a andar; tenía doce años. Y se quedaron viendo visiones. Les insistió en que nadie se enterase; y les dijo que dieran de comer a la niña.

Jesucrist ressuscita la filla de Jaire. Mosaic de Kariye Djami (s. xiv), Istanbul

COMENTARI

L'home no ha estat creat per a la mort

Avui dia també es fan miracles, però no els busquem on hi ha soroll, no són per meravellar, sinó que es donen, més aviat, on no hi ha res per creure. Déu no fa res en debades: per què un miracle si no té res a dir a la gent d'avui? El miracle avui és, per exemple, que hi hagi persones que estimen el Crist amb un cor arborat d'amor malgrat l'egoisme que ens envolta. Persones que se sacrifiquen pels altres, sense dir-ho: homes i dones que acullen el sofriment com un do de Déu.

En l'evangeli d'avui hi ha dos relats de miracle molt ben travats: una guarició i la resurrecció d'una noia ben joveneta. Jesús té poder sobre el mal i la mort. No se'ns diu si van arribar a creure. Jesús anima el pare de la noia a creure en l'impossible. Però mort i vida s'entrellacen en la nostra condició mortal. I ell és el Vivent, el Senyor de la vida. I l'home no ha estat creat per a la mort.

Quan la Bíblia parla de vida i de mort de l'home, no ho fa només biològicament, sinó que il·lustra també un concepte espiritual i religiós de vida i de mort que té una fase terrenal i l'altra en el més enllà. El

Nou Testament ens ensenya a acollir com a camí de la vida aquell que travessa la mort i una mort de creu. Per assolir la vida plena i definitiva, el Senyor demana la fe: «Tingues fe i no tinguis por!», diu Jesús a Jaire quan li anuncien la mort de la seva filla. I a la dona que patia pèrdues de sang: «Filla, la teva fe t'ha salvat. Queda lliure de la teva malaltia i vés-te'n en pau». Les guaricions i resurreccions fetes per Jesús signifiquen doncs que la salvació ha arribat al món. L'home mor en el moment en què deixa de creure i d'esperar.

Ignasi Ricart, claretian

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Premis del Concurs Bíblic per a la Parròquia de Bovera

El dia 21 de maig, un grup de nens i nenes de Bovera, acompanyats pels seus pares, van rebre a l'Acadèmia Mariana de Lleida els premis al seu esforç, alegria i estima a Jesús.

El XXX Concurs Bíblic, en el seu apartat Premi Catequès Parroquial, va ser per a la Parròquia Sant Josep de Bovera, mentre que en la categoria individual el primer premi va ser per Aleix Prunera Masot. Per un altre costat, Lluís Farré Farrús i Anna Cabré Pérez van obtenir sengles accèssits en el premi individual del Concurs Bíblic de Dibuix.

Dolors Esteve

Exercicis espirituals

Organitzats per l'Àrea de Litúrgia i d'Evangelització
«Els signes de fe i el 4t Evangeli»

Del **5 de juliol**, 19 h, a l'**11 de juliol**, després de dinar, a Raimat-Claver

Acompanyament: Mn. Ramon Prat

Inscripcions:

P. Ignasi Salat, s.j. - tel. 649 032 313

Preu: 150 €

De Lleida a Montserrat, pelegrinatge marista

El diumenge 17 de maig es va celebrar el pelegrinatge marista a Montserrat. Des de diferents indrets

de Catalunya es pujà a l'emblemàtica muntanya catalana, aprofitant els senders de totes les vessants de la serra.

Des de Lleida s'ofereixen quatre rutes, amb diferent dificultat. Els intrèpids pedalaren de la ciutat de Lleida fins al monestir; els aventurers pujaren fins a Sant Jeroni per veure la sortida del sol; i des de Collbató s'enfilaren per la muntanya dos grups: un més familiar que pujà per l'ermita de Sant Miquel, i l'altre, amb més desnivell, per Santa Magdalena. En total 150 persones. Totes gaudiren de la natura, el camí i l'espiritualitat de Montserrat.

A les 8 del matí de diumenge, tots els grups s'aplegaren a la plaça per compartir un bon esmorzar. Després, junts celebraren l'Eucaristia a la basílica. Amb l'hora dels adéus, els més de 1.500 pelegrins s'acomiadaren. Aquest pelegrinatge és una activitat oberta que s'ofereix cada any a la ciutat.

Cloenda del curs «Grans en Acció», de Càritas

Càritas Diocesana de Lleida ha clos el curs adreçat a la gent gran amb una trobada. Aquesta ha tingut lloc, divendres 29 de maig, a l'Institut Castell dels Templers, situat a la partida Copa d'Or. Els reunits, un centenar de persones, després d'escoltar la Paraula de Déu i d'uns minuts de silenci, han disfrutat d'un espai de lleure i convivència, que ha clos amb un dinar fraterno.

Aquest programa de Càritas «Grans en Acció» consisteix en l'oferta de tot un seguit d'activitats adreçades a la gent gran per tal de procurar-los espais de convivència i formació.

Vuit nous diplomats en Ciències Religioses

Vuit estudiants han acabat a l'IREL-ISCR el Batxiller (Diplomatura) en Ciències Religioses. En l'assignatura de Síntesi Teològica han d'exposar un tema relacio-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 28 de juny:**
—Tornada del pelegrinatge diocesà a Lourdes.
- **Dilluns, 29 de juny:**
—18.30 h, Sant Rosari, a continuació reserva del Santíssim i Eucaristia a les 19 h.
—19 h, reunió del Patronat del COF (c/ Blondel, 11 - 2n).
- **Dimarts, 30 de juny:**
—18 h, visiten al Sr. Bisbe els confirmands del Soleràs.
—19.30 h, revisió de curs dels voluntaris dels MCS. Acadèmia Mariana.
- **Divendres, 3 de juliol:**
—12.30 h, Eucaristia de fi de curs al Col·legi Episcopal.
- **Dissabte, 4 de juliol:**
—Visita Pastoral a Aspa i Cogul.
- **Diumenge, 5 de juliol:**
—Visita Pastoral a Castellans.

nat amb la carrera de tres cursos que han fet, mitjançant el qual són avaluats.

El nivell que han assolit ha estat certament molt alt, la qual cosa indica el seu aprofitament i profunditat de les matèries cursades.

AYUDANDO A VIVIR

Preparando el Año de la Misericordia

Con motivo de los 50 años de la clausura del Concilio Vaticano II, el papa Francisco ha anunciado un Año Santo o Jubileo extraordinario sobre la misericordia. Sigue siendo actual lo que sobre este mismo tema dice su documento programático sobre *La Alegría del Evangelio*: «Dios no se cansa nunca de perdonar, somos nosotros los que nos cansamos de acudir a su misericordia» (EvG, 3). Por eso es necesario que la Iglesia y cada cristiano mantengan vivo «un deseo inagotable de ofrecer misericordia, fruto de haber experimentado la infinita misericordia del Padre y su fuerza difusiva» (n. 24). El Papa nos propone «primeramente, involucrarse, acompañar, fructificar y festejar» el mensaje del Evangelio, para difundir esta buena noticia.

Consciente de ello, «la Iglesia debe ser el lugar de la misericordia gratuita, donde todo el mundo pueda sentirse acogido, amado, perdonado y alentado a vivir según el Evangelio» (n. 114); y donde se valoren los pequeños pasos, agradeciéndolos como don gratuito de Dios: «Un pequeño paso, en medio de grandes límites humanos, puede ser más agradable a Dios que la vida exteriormente correcta de quien transcurre

sus días sin afrontar importantes dificultades...» (n. 44).

El Papa pide que la acción evangelizadora procure mantener bien visible la identidad cristiana: «el abrazo bautismal que el Padre nos dio de pequeños nos hace anhelar, como hijos pródigos —y predilectos en María—, el otro abrazo, el del Padre misericordioso que nos espera en la gloria. La dura pero hermosa tarea de lo que predica el Evangelio es hacer que nuestro pueblo se sienta como en medio de estos dos abrazos» (n. 144).

Es aquí donde, como una respuesta a la misericordia que Dios ha tenido con nosotros, debe situarse la absoluta prioridad de «salir de sí» hacia los hermanos, particularmente los más necesitados: «La Iglesia, guiada por el Evangelio de la misericordia y por el amor al hombre, escucha el clamor por la justicia y quiere responder a él con todas sus fuerzas» (n. 188). La Biblia «invita con mucha contundencia al amor fraterno, al servicio humilde y generoso, a la justicia, la misericordia con el pobre» (n. 194). Sobre todo, hay que tener presente que Jesús se identificó con los más débiles: «Tenía hambre, y me disteis de comer», y enseñó que

la misericordia para con ellos es la llave del cielo» (cf. Mt 25,35) (n. 197).

En continuidad con sus predecesores, Francisco insiste: «La opción por los pobres es para la Iglesia una categoría teológica antes que cultural, sociológica, política o filosófica. Dios les otorga «su primera misericordia»» (cfr. Juan Pablo II, Homilía en Santo Domingo, 1984). Y añade: «Esta preferencia divina tiene consecuencias en la vida de fe de todos los cristianos, llamados a tener los mismos sentimientos de Jesucristo» (EvG n. 198).

Hoy, a las puertas de la Solemnidad de San Pedro Apóstol, roguemos intensamente por su Sucesor y Obispo de Roma: que el Señor nos conceda —a él y a nosotros— dar claramente testimonio de misericordia, de comunión, de servicio, de fe viva y generosa, de justicia y de amor a los pobres, para que la alegría del Evangelio se extienda por todo el mundo y ninguna periferia se prive de su luz.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737